

DATORIA NOASTRĂ

o sărbătoare a unui Dumnezeu absent, sub pretextul unei povești ce-și mai are rezonanța autenticității numai între filele Scripturii. S-au desfășurat înaintea noastră filele mai multor sau a mai puțini ani și în sufletele răscumpărate, pecetluite și pregătite pentru un glorios ce are să vină freamătă acea stare de beatitudine perfectă. Este priveliștea unui plan desăvârșit, din veșniciei, al Cărui Autor Îl celebrăm la fiecare an ce stă să vină.

În inimi lipsite de Dumnezeu se zbat iar fără ecou emoții ce-și caută bucuria... iar noi cu inimi și cugete sfințite suntem datori să radiem a autenticitate, să fim o poveste vie pe filele nescrise ale omenirii. Suntem datori să fim o mărturie nescrisă a planului măreț de răscumpărare divină, să le arătăm o cale spre o bucurie genuină.

Lupu Amalia

În inimi lipsite de Dumnezeu se zbat iar fără ecou emoții ce-și caută bucuria. Timpul se scutură de încă un an pe care-l lasă în urmă, urcând tacit spre noi începuturi, începuturi ce parc-au mai fost, sunt și au să mai fie. Învăluit în lumină, orașul veghează asupra unor ochi întunecați, ce s-au deprins în a alerga după înrădăcinatele obiceiuri.

Unii au uitat cu desăvârșire de scop, alții precum o formă fără fond proclamă

NAȘTERE ÎN BETLEEM

*Peste satul din câmpie,
liniște se lasă...
Doi străini doar se îmbie
pribegind din casă-n casă.*

*Astăzi se-mplinește ceasul
profețiilor ciudate...
Timpul își iuțește pasul
și e naștere-n cetate.*

*Vin și magii, vine luna,
vin și eu să-mi plec genunchiul,
să mă-nchin pe totdeauna,
și să iau în brațe Pruncul.*

*N-au pe nimeni să-i primească
în odaie și-n chirie,
nici strămoși să-i întâlnească,
parcă vin din veșnicie!*

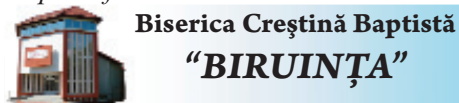
*Dar cetatea e absentă,
e prezentă doar oița;
îl primesc cu flori de mentă
măgărușul și căprița.*

*Și păzit de frig și ură,
într-un ceas să crească mare,
să ne dea învățatură.
și-a Lui binecuvântare.*

*Pe cărări cu colb de lună
și cu praf de amintire,
au umblat zoriți să spună
de preasfânta zămislire.*

*Și păstori cu mari cojoace
vin să vadă pruncușorul.
Prin a cerului iatace
umilit se-nchină norul;*

Magu Lazăr

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Camelia Sabău**
Tehnoredactare: **Matei Dan**

Anunțuri

Luni ora 18.00 Serviciu de închinare.

Ajunul Nașterii Domnului

Marți orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare. *Sărbătoarea Nașterii Domnului*

Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare.

DIN CUPRINS:

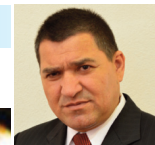
pag. 3 **Gânduri de crăciun**

pag. 4 **Datoria noastră**

*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu
ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul
Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic,
Dumnezeu tare, Părintele
veșnicilor, Domn al păcii.”*
Isaia 9:6

EDITORIAL

pastor **Daniel Chereji**

SFÂRȘITUL BA, JUDECATA DA

*(articolul a fost scris înainte de
21.12.2012)*

Sfârșitul n-a venit. Încă. Doar suflutele nenăscute din nou de Duhul lui Dumnezeu și mințile care n-au cercetat Scripturile, ar putea crede că sfârșitul are loc în funcție de predicțiile oamenilor.

Din Scriptură, este limpede că isto-

ria umană se îndreaptă spre un final care nu poate fi evitat, însă la fel de adevărat este faptul că momentul sfârșitului este o taină știută doar de Dumnezeu însuși, pe care o păstrează pentru Sine. Acesta este motivul pentru care istoria nu se încheie atunci când credem noi ci când decide Dumnezeu. De altfel, sfârșitul va veni într-un mod cu totul surprinzător, atunci când oamenii vor fi mai puțin preocupați de acest lucru:

*„Când vor zice: „Pace și liniște!”,
atunci o prăpădenie neașteptată va
veni peste ei, ca durerile nașterii peste
femeia însărcinată; și nu va fi chip de
scăpare.” (1 Tesaloniceni 5:3)*

Problema mare este însă că scornelile omenești despre un iminent sfârșit, depreciază afirmațiile biblice despre finalul istoriei, iar oamenii încep să batjocorească și să ia în derâdere venirea sfârșitului. Acest lucru se va accentua cu fiecare alarmă falsă, în așa fel încât adevăratul sfârșit îi va lua pe cei mai mulți cu totul prin surprindere.

Bucuroși că sfârșitul nu vine, este previzibil că oa-

[Continuare pag. 2](#)

menii se vor arunca în brațele distracției și dezmățului, fără să își imagineze, că de fapt prin atitudinea față de Cristosul născut în iesle, deja asupra lor s-a rostit o judecată.

Primul Crăciun a împărțit oamenii în funcție de modul în care au ales să se raporteze la Isus Cristos. Cei care s-au pus de-a curmezișul, când a venit pe lume Fiul lui Dumnezeu, au rămas și pe mai departe în tabăra dușmanilor lui Cristos, spre nenorocirea lor.

Despre Cristos s-a spus pe bună dreptate că: **„Iată, Copilul acesta este rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel și să fie un semn care va stârni împotrivire.”** (Luca 2:34). Persoana lui Isus Cristos în general, afirmațiile cu privire la Divinitatea Sa, precum și lucrarea pe care a făcut-o, au stârnit și încă stârnesc împotrivire. Așa se face că oamenii se ridică sau se prăbușesc, cad sau stau în picioare, în funcție de crezul și atitudinea lor față de Fiul lui Dumnezeu.

Cei care I se împotrivesc, cei care sunt sceptici, cei care se răzvrătesc, cei care îl întorc spatele, cei care îl ignoră, disprețuitorii, batjocoritorii și necredincioșii, s-au așezat singuri sub sabia condamnării, pecetluindu-și soarta pentru eternitate dacă se încăpățânează să persevereze în nebunia neacceptării lui Cristos.

Este important pentru fiecare dintre

noi să știm că de felul în care ne raportăm la Cristos, depinde veșnicia noastră. Nu trebuie să vină sfârșitul ca un astfel de om, care nu crede în Cristos, să fie judecat. Sfârșitul îi va aduce negreșit condamnarea, dar judecata a venit asupra lui în clipa în care și-a manifestat necredința.

„Oricine crede în El nu este judecat; dar cine nu crede a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.” (Ioan 3:18)

„Cine crede în Fiul are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.” (Ioan 3:36)

Să nu ne amăgim, mânăți de ideea falsă că Sărbătoarea Crăciunului este aducătoare de bucurie pentru oricine. Crăciunul aduce bucurie doar în inimile celor care înțeleg și cred că Domnul cerului a coborât în ieslea Betleemului, iar apoi a murit pe crucea Golgotei, ca să le aducă lor mântuire. Cei care nu vor să facă acest lucru, s-au așezat singuri sub pedeapsă iar asupra lor deja s-a rostit judecata. Ieșirea de sub condamnare se poate face doar prin pocăința și credința în Cristos Răscumpărătorul. Pentru cei care fac acest lucru, nu doar Crăciunul, ci și sfârșitul și judecata sunt sărbători.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

GÂNDURI DE CRĂCIUN

**„S-a născut un Rege-n Israel
Profeții au vestit că va domni etern
...Emanuel al păcii Prinț
La noi venit ca să ne elibereze
Emanuel Rege-al regilor
Osana! Astăzi Lui vă închinați.”**

În lumea tumultoasă în care trăim... în lumea aceasta modernă care oferă atâtea lucruri menite să atragă ochiul și să ocupe mintea, sunt oameni care proclamă nașterea Regelui... sunt oameni care vestesc eliberarea ce ne-a adus-o Mesia. Chiar sunt oameni care știu să se pregătească altfel de sărbători... nu numai cu mâncare și haine noi... cu electronice cumpărate în promoții... Dumnezeu îi numește: „copiii Mei” și le este Tată bun și ocrotitor și tărie... și ajutor și țel, vis și dor.

Și atunci când ei se-adună la rugăciune și ridică mâini curate și vară lacrimi de mijlocire, Domnul aude-n cer suspinul lor... și le știe credința și le-acordă ajutorul. Și promisiunile Lui, „promisiunile Domnului”, sunt cele mai valoroase perle pe care ei le dețin... le memorează, îi mângâie pe cei întristați și îi încurajează cu „promisiunile Domnului” pe cei descurajați. Crăciunul, pentru copiii Domnului, vine altfel.

De-ar fi fost printre păstorii de pe câmpiile Betleemului, în noaptea aceea, copiii Domnului ar fi fost cei mai bucușori și cei mai fericiți. De s-ar fi

numărat printre îngerii care au vestit nașterea Mântuitorului... ar fi făcut-o cu cea mai mare îndrăzneală și putere, încântați de menirea primită.

Și de-ar fi străbătut împreună cu înțelepții magi drumul lung până la Mesia, cel mai mult ar fi scrutat ei... - copiii Domnului – cerul, să nu piardă nici o clipă din ochi, steaua ce-i călăuzea... și de-ar fi fost ei – copiii Domnului – steaua, ar fi strălucit cu putere... cu puterea ce-o dă iubirea pentru Salvatorul... s-ar fi aliniat stea după stea, toți în linie s-arate drumul către Cel promis, Regele regilor, Mântuitorul lumii.

Dar copiii Domnului nu sunt nici stele, nici păstori, nici magi, nici îngeri și nu au nici aur, smirnă, sau tămâie, nici mieluți pentru a-I aduce în dar Pruncului. Ei sunt „Lumini”... ca în întunericul lumii, să lumineze... și sunt „sare”, ca să dea „gust”.

Crăciunul, pentru copiii Domnului e altfel... Ei Îl cântă și-L slăvesc pe Isus...își proclamă Regele și se-nchină Majestății Sale. Ce au mai prețios pe lume este dragostea pentru Domnul lor, și ce-așteaptă ei este revenirea Lui.

Camelia Sabău

**Care este darul tău pentru Domnul
Isus, cel născut în ieslea Betleemului ?**